

ฟัน(ไม)หวาน บนเส้นทาง 'ว่าที่สื่อ'

Young society

• เรื่อง : จุฑามาศ หิรัญรังษี
 ภาพ : สุกัล เกิดในมงคล

จากความสำเร็จครั้งแรกกับรางวัลที่ได้รับในการประกวดข่าวและสารคดีเชิงข่าวส่งเสริมสิทธิเด็กประจำปี 2553 ซึ่งจัดขึ้นโดยสถาบันอิศรา มูลนิธิพัฒนาสื่อมวลชนแห่งประเทศไทย เป็นจุดกำเนิดความภาคภูมิใจเล็กๆ ของ 2 นักศึกษาที่คว้ารางวัลจากการประกวดครั้งนี้ไปครอง

ปลา - นกสร ไชยคำภา กับรางวัลยอดเยี่ยม ประเภทสื่อหนังสือพิมพ์ฝึกปฏิบัติ จากผลงานเรื่อง **เมื่อสนามเด็กเล่นเป็นสนามม้า** หนังสือพิมพ์สื่อมวลชนมหาวิทยาลัยมหาสารคาม และ **มยุ-รุ่งทิศา ดวงตาภา** กับรางวัลชมเชย ประเภทสื่อหนังสือพิมพ์ฝึกปฏิบัติ จากผลงานเรื่อง **ปัญหาตำตา กระเทียมชีวิตของเด็กแว่น** หนังสือพิมพ์อุดรโพสต์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ซึ่งทั้ง 2 คน เป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยในการเข้ารับมอบรางวัล ดูเหมือนง่าย-งามแต่ความสำเร็จนั้นเป็นแค่เพียงจุดเริ่มต้นของความฝัน ที่ทั้งปลาและมยุ พกพามาเต็มกระเป๋ากับเส้นทางสู่การเป็นนักเขียน

เปิดบทสนทนา กับ มยุ ก่อน เธอเล่าให้ฟังว่า "จุดมุ่งหมายในการเรียนของมยุค่อนข้างจะชัดเจนตั้งแต่ตัดสินใจเข้ามาเรียนนิเทศศาสตร์แล้ว คืออยากเป็นคนเขียนหนังสือ มันเป็นผลต่อเนื่องมาจากการชอบอ่านหนังสือทุกชนิด แต่ของวงเล็บว่ากวนหนังสือเรียน (หัวเราะ) คือเป็นเด็กที่สนใจเรื่องการอ่านหนังสือเอามากๆ ก็เลยปรึกษาพ่อกับแม่ว่าจะเรียนทางไหนดีก็ได้คำตอบเป็นเรียนวารสารศาสตร์ พ่อกับแม่ก็จะสนับสนุนทุกความคิด ไม่ว่าจะอยากเรียนอะไร เรารู้ว่าเราอยากเป็นนักเขียน ซึ่งใครๆ ก็พูดรอกทวนนักเขียนได้แหละ แต่มันเป็นความชอบอยากทำงานสายนี้ เลยเลือกเรียนทางด้านนี้ รู้แต่ว่า

ปลา - นกสร ไชยคำภา

ชอบเขียนหนังสือ พอเรามีความสุขที่ได้อยู่กับมันเราก็สามารถทำงานได้ดี เราก็พยายามพิสูจน์ความสามารถของเราตลอดมาโดยการตั้งใจเขียนงานทุกชิ้นให้ดีที่สุด สำหรับอนาคตต่อไปก็ตั้งใจจะอยู่ในสายงานหนังสือพิมพ์หรืองานอะไรก็ได้ที่เราได้เขียนหนังสือ"

ไม่แตกต่างจากเพื่อนร่วมการประกวดอย่าง ปลา ที่บอกเล่าถึงจุดมุ่งหมายในการเรียนของเธอว่า

"ปลาอยากทำงานเป็นนักข่าว ตอนนี้ก็ฝึกงานที่จุดประกายอยู่ พอได้มาลองทำงานจริงๆ ก็ชอบนะ ตอนนั้นก็สนุกกับงานที่ทำมาก อยากเป็นนักข่าวที่ดีต่อไป

แต่ตอนนี้คงต้องเก็บ level ไปก่อน" (หัวเราะ)

เมื่อความตั้งใจที่จะเดินบนเส้นทางของนักเขียนนั้นเกิดขึ้นอย่างชัดเจน อาจารย์ในมหาวิทยาลัยจึงเป็นแรงผลักดันสำคัญในการสร้างงานเขียนของมยุและปลา

"ที่นี้จะเน้นให้อิสระเราคิด เราทำ แต่ต้องรับผิดชอบกับสิ่งที่คิดหรือทำด้วยนะ ปลามองว่าการเรียนการสอนมันเป็นการพบกันครึ่งทางระหว่างคนสอนกับคนเรียน ถ้าเราเป็นเมล็ดพันธุ์ อาจารย์ก็คือคนให้น้ำ ให้อุณหภูมิให้เราเติบโต แต่บางเมล็ดมันก็ไม่โต บางเมล็ดมันก็ไม่โต ไม่แพงยอดออก

สำนักวิทยบริการ
 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

 3 0000 00593035 3

มาเลย ก็เหมือนกัน มันอยู่ที่เราจะรับใน
สิ่งที่อาจารย์สอนไปได้มากน้อยแค่ไหน
ปลาชอบอ่านเว็บบอร์ดที่เขาคุยกัน มันได้
เห็นความเห็นของคนที่หลากหลายดี มันก็
เกี่ยวข้องกับกระบวนการคิดในงานของ
เราด้วย ทำให้เราเห็นสิ่งที่เกิดในหลายๆ
มุม คิดได้ในหลายๆ มุม มันก็เป็นสิ่งที่นะ
แบบนี้ตำราไม่มีสอน" ปลาว่า

สำหรับมยุ เธอว่า เส้นทางในการทำ
ข่าวอย่างจริงจังเริ่มต้นขึ้นตั้งแต่สมัยเรียน
อยู่ชั้นปีที่ 2 จนตอนนี้อยู่ชั้นปีที่ 4 มยุมี
โอกาสไปอบรมและเขียนงานให้หนังสือ-
พิมพ์ของสาขามาตลอด ทำให้เธอรู้สึก
สนุกจึงส่งผลงานเข้าประกวดเป็นการ

ทั้งหมดในการเรียนปีสุดท้าย

"มยุสนใจประเด็นเกี่ยวกับคนสายตา
สั้นมานานแล้วเพราะมันเป็นเรื่องของคน
ใกล้ตัวนั่นก็คือเพื่อนสนิทของมยุเอง เขา
ใส่แว่นมาตั้งแต่เด็ก พอเราได้ใกล้ชิด
เพื่อนแรกก็ได้เห็นแง่มุมแปลกๆ ที่เด็กแว่น
ต้องเผชิญ คือมันเป็นสิ่งที่เราเห็นมาตลอด
เราก็บอกตัวเองในใจว่าถ้ามีโอกาสจะ
เอามาเขียน ก็เลยเก็บข้อมูลมาเรื่อยๆ จน
มาถึงปีนี้มีเวทีประกวดอาจารย์ก็ให้ทำ
ส่งประกวดเลยได้โอกาสปล่อยของ"

กับรางวัลที่ได้จากการสะสมประสพ-
การณ์มาตลอด 4 ปีในชีวิตมหาวิทยาลัย
ทำให้มยุรู้สึกดีใจ แต่ถ้ามองในมุมกว้าง
เธอว่า โลกใบนี้ยังมีคนเก่งกว่าเราอีกเยอะ

"รางวัลที่ได้มาไม่ได้แปลว่าเราเก่งที่สุด
เราก็คงเป็นแค่เด็กธรรมดาคนหนึ่งที่มี
ความสุขกับการเขียนไปได้เรื่อยๆ โดยเอา
รางวัลมาเป็นกำลังใจให้เราเขียนงานชิ้น
ต่อไปให้ดีกว่า"

ส่วนปลากล่าว ไม่คิดว่าข่าวของเธอ
เองจะดีที่สุด เพราะรางวัลเป็นแค่บันได
ขั้นแรกที่ยังมีขั้นต่อไปให้ก้าวเดิน

"สรุปก็คือมันก็ดีใจแหละ แต่ลึกๆ
แล้วมันมากับความกลัว กลัวว่าจะโดนคน
อื่นคาดหวังว่า เราต้องทำชิ้นอื่นออกมาดี

ปลาไม่ชอบเลยกับคำว่า เราต้องรักษา
แชมป์ หรือเราต้องโค่นแชมป์ ทำหน้าที่ตัว
เองให้ดีที่สุดเถอะ คือข่าวชิ้นนี้ออกมา
ไม่ได้ทำด้วยอารมณ์แบบ ฉันจะทำเพราะ
ฉันจะเอารางวัล"

การได้เป็นนักพิราบน้อยที่กำลังจะ
กระพือปีกบินไปบนเส้นทางของสื่อ-
มวลชนนั้น จะว่าไปแล้วก็เป็นหนึ่งใน
ความฝันของผู้ที่ชอบเขียนหนังสืออีก
หลายๆ คน ปลาและมยุ เป็นตัวอย่างหนึ่ง
ของนักศึกษาที่มีความมุ่งมั่นและตั้งใจ
ทำในสิ่งที่ตนเองรักจนประสบความสำเร็จ
ซึ่งทั้งหมดนั้นจะเป็นใบเบิกทาง
ให้ฝันที่เคยมี ไม่เลือนรางอีกต่อไป

มยุ-รุ่งทิศา ดวงตา